

З поняттям регіоналізація тісно пов'язане поняття регіоналізм. Останній відноситься до практики перерозподілу певних владних повноважень центрального уряду з метою надання територіальним інституціям проміжного статусу між центральним та місцевим рівнями. Регіоналізація ж відноситься до процесу, за допомогою якого центральні політичні та адміністративні інституції відповідають на регіональні вимоги. Можна припустити, що регіоналізм походить з периферії, а регіоналізація є відповіддю на це з боку центру.

Враховуючи реалії і задекларовані напрямки розвитку національної економіки, в Україні актуалізується задача проведення виваженої та конструктивної державної економічної політики, яка б органічно поєднувала глобалізаційні та регіоналізаційні тенденції.

На наш погляд концепція соціально-економічного розвитку України має ґрунтуватися на економічній децентрації, розподілі повноважень всередині єдиної політичної системи на користь регіонів. Це дасть змогу врахувати особливі етнічні, соціальні, ресурсні та інші відмінності в рамках досягнення мети забезпечення регіонального розвитку на інноваційній основі. В свою чергу, регіональний розвиток здатен надати імпульс для інтенсивного економічного зростання на національному рівні і входження України до світового співтовариства у ролі повноправного партнера.

В якості висновку, представимо авторське бачення пріоритетів щодо регіональної трансформації в Україні:

- підвищення якості життя як критерію дієвості регіональної політики;
- суспільно-політична та соціально-економічна консолідація регіонів з метою забезпечення єдності економічного простору;
- підвищення конкурентоспроможності регіонів;
- реформування міжбюджетних відносин.

Одержано 20.04.2017

УДК 63:385

Юлія Василівна Тимошенко,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Фурса В. А.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ОЗНАК РОЗКРАДАНЬ ГРОШОВИХ КОШТІВ

Більшість операцій, що здійснюються на підприємстві, пов'язані з рухом грошових коштів, що привертає особливу увагу розкрадачів. Способи вчинення розкрадання готівкових коштів досить різноманітні і плануються заздалегідь та залежно від відображення їх в облікових касових документах поділяються на дві групи: розкрадання, пов'язані з неоподаткуванням грошових коштів по касі; розкрадання оприбуткованих по касі грошових коштів.

До ознак, які вказують на можливе вчинення розкрадання грошових коштів на підприємстві, належать: виявлені лишки або нестачі готівкових коштів у касі; невідповідність даних про кількість відпущеної продукції і матеріальних цінностей, зазначених у звітах матеріально відповідальних осіб, з даними касових звітів про надходження грошей, виявлені безгрошові прибуткові і видаткові ордери; записи у касовій книзі і звіті касира не збігаються; касиром недотримується ліміт залишків грошових коштів у касі підприємства; відсутність доручення при наявності видаткового касового ордера на виплату грошей третім особам; внесення недостовірних відомостей в доручення при виплаті грошей; невідповідність суми касового прибуткового ордера сумі, що зазначена на корінці чекової книги; відсутність практики погашення касових документів на підприємстві; наявність незареєстрованих видаткових і прибуткових ордерів; наявність застарілих бланків касових документів; відсутність у касових документах необхідних реквізитів; наявність виправлень у первинній касовій документації; наявність значної кількості зіпсованих бланків касових документів; скарги працівників підприємства на постійне обрахування при передачі касиром заробітної плати. До слідів-ознак недоброякісності касових документів, які можуть указувати на вчинення зловживань, належать: підписання документа особами, що не мають на це права; наявність підписів, підчисток, виправлень, не обумовлених при підписанні документа; розбіжність у змісті кількох екземплярів одного й того ж документа; недооформлення документа, наприклад, відсутність підписів службових осіб; взаємна невідповідність окремих реквізитів документа; виготовлення документа з порушенням встановленої законом форми; незаповнення реквізитів документа; заповнення неналежними реквізитами касових документів (чек на одержання грошей, підписаний неправомочною особою); зайве оформлення документа, наприклад, наявність на документі непотрібних резолюцій; відсутність при документах необхідних додатків, наприклад, відсутність при відомостях необхідних табелів; невідповідність додатка і документа.

Методи фактичної перевірки мають самостійне значення, але найчастіше вони застосовуються в комплексі з методами документальної перевірки.

Одержано 20.04.2017

УДК 341.46

Іван Романович Останкович,

курсант 1 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Ткаченко С. О.

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНА КОРУПЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Транснаціональна корупція представляє собою підкуп іноземних посадових осіб з метою одержання можливості вести чи продовжувати економічну